

faltant obertament al Reglament. Sense apassionaments, serenament, jutjàrem la qüestió i prescindint de cap resolució extrema, vàrem creure oportú d'advertir a l'interessat que estava fent un manquement a la Mutual que no podia tolerar-se-li.

El fet era tan evident, que quan el que té l'honor de parlar-vos, personalment s'entrevistà amb ell, i li féu simplement la indicació de la seva forma de procedir, aquell company sentí tot el pes de la seva culpa i espontàniament retornà els subsidis que havia cobrat indegudament, ensems que signava la seva baixa de la Mutual.

Així quedava l'assumpte resolt i fins era una atenuant per la conducta del referit company la seva espontània rectificació al retornar aquells subsidis i eliminar-se de l'entitat que havia pretès enganyar.

Ja donàvem l'assumpte per resolt, quan ens sorprengué una comunicació de l'Excm. Sr. Governador Civil d'aquesta província demanant que informéssim respecte allò esdevingut, per a resoldre un recurs que havia plantejat l'esmentat company reclamant els subsidis que ell mateix havia retornat per la seva lliure voluntat.

Prescindí de la via judicial i de la via tècnica, que és la Comissaria d'Assegurances, i recorregué a la via governativa.

Davant d'aquella comunicació de l'autoritat governativa ens vàrem veure obligats a documentar-nos i es practicaren uns requeriments notariaus a les farmàcies de la població on exercia, que varen donar un resultat aclaparador per ell i que confirmaven plenament les informacions i dades que tenia la Mutual.

Fou contestat al senyor Governador donant-li les dades concretes que evidenciaven els fets i fins ara no hem sabut la resolució que podem esperar tranquil·lament perquè l'actitud de la Mutual no pot ésser ni més justa ni més reglamentària.

Ara, davant de vosaltres, únicament ens interessa de fer constar la raó de la nostra actitud, per això estan a la vostra disposició tots els documents que obren a Secretaria, i a més independentment de la Mutual, sense que hi hagués hagut cap relació ni contacte, la Unió Mèdico-Farmacèutica i el Banc Vitalici d'Espanya reclama-

ven igualment al company alludit o negaven els subsidis, puix s'enteraren dels mateixos fets que nosaltres, que per altra part no eren cap secret, puix continuava exercint públicament durant la seva suposada inutilitat.

Registrat aquest fet, que lamentem, n'hem de deduir únicament una experiència.

Afortunadament, cap altre cas d'aquesta importància s'ha donat a la Mutual, però cap en el possible que en algun cas el Consell no pugui informar-se prou bé i arribi a no conèixe'l per no ésser tan públic, tan evident com aquest.

Per a evitar que això esdevingui, el Consell no té altre mitjà que la vostra cooperació, que la cooperació de tots els mutualistes. No hem d'oblidar mai el vertader esperit de la Mutual, ajudar al qui ho necessita, ajudar al qui no treballa vençut per la malaltia o la invalidesa, però no permetre mai que de l'esforç dels companys se'n gaudeixin indegudament els qui tenen un concepte equivocat de la finalitat dels subsidis que tenim estatuits.

Per a evitar abusos, el control l'heu de practicar vosaltres, amb equanimitat, amb justícia, tots teniu el deure d'advertir al Consell d'aquells casos que representin un abús.

No és just d'invocar el companyerisme per tenir una falsa tolerància, la verdadera companyonia no ha d'ésser tan sols a favor d'aquell invàlid que treballa una miqueta només, però que treballa; ni per aquell altre que allarga desmesuradament el seu estat d'invalidesa; no, la companyonia veritable ha d'ésser per tots aquells altres socis mutualistes que amb les seves quotes, sostretes de les seves economies, estan pagant un subsidi indegut.

Si penseu així, ajudareu sempre al Consell en la seva tasca d'inspecció i aquest us oferirà sempre el seu agraïment i la seva discreció més extremada.

Hem de declarar, després d'aquestes manifestacions, que no creiem que cap dels companys que cobren actualment, es trobi en aquell cas, fins hem de dir que no esperem que aquests casos es reprodueixin, però això no vol dir que no tinguem el deure de vetllar sempre per la més exacta finalitat del nostre subsidi, sense que això representi dubte ni ofensa per a ningú.